

30
~~XXV~~

PIETATEM
GYMNASII ELBINGENSIS

ACTIBVS SCHOLASTICIS
PER SEXAGINTA ET QVOD EXCVRRIT ANNOS
DECLARATAM EXPONIT

CVM AD

SOLEMNIA
ATHENAEI PATRII
AESTIVA

D. IX. SEPT. A. MDCCCLXII.

H. L. Q. C.

CELEBRANDA

MAGNIFICOS ET AMPLISSIMOS
VRBIS
PROCERES

COETEROSQUE

MVSARVM PATRONOS

AC

FAVTORES

OMNI QVO DECEP OBSERVANTIAE CVLTV

HVMILLIME INVITARET

IOANNES LANGIVS

GYMN. RECT. P. P. ET BIBL.

ELBINGAE TYPIS NOHRMANNIANIS.

dubl. do. Pol. 7. II. 2009.

8. 11. 568.

Varia exercitationis scholasticae dari gerjera, in quibus illi, quorum curae fideique juventus polienda limandaque traditur, operam suam, suumque collocant studium, ad unum fere norunt omnes. Quis enim rei scholasticae adeo ignarus est, ut nesciat, ludum bonarum artium & hac in re hortorum induere naturam, ut quo majori gaudet ordine, ac scientiarum varietate, eo major ei constet amoenitas suavitasque.

Haud ultimum vero exercitationes inter litterarias, quae in scholis institutuntur bene constitutis, occupant locum declamationes actusque oratorii, in loco publico & in summa Virorum Clarissimorum frequentia habendi.

Non quidem sum nescius, in eruditiorum coetu dari nonnullos, quibus hoc juventutem exercendi genus minime arridet, utpote supervacaneum, inutile & ad nimiam ostentationem, nimiamque temporis jacturam praebens occasionem. Id quod, ut reliquos silentii peplo involvam, Phil. Frid. Würtenberg, qui a concionibus & scholiarum Graizensem in Voigtländia inspectione est, in programmate, T. VII. Act. schol. p. 305 &c. inserto, sub titulo: *Ob das viel Actus Oratorios - Halten das Aufnehmen einer Schule befördere oder dasselbe hindere, folglich nützlich oder schädlich sey?* pluribus contendere videtur. Ait dum etor laudatus studium sui in officio antecessoris innoxium, declamationes in scholam Graizensem revocantis, non modo summis evehit laudibus, sed ipse quoque pietati, quam Superiorum voluntati debet, satisfaturus, in eodem scripto actum indicit oratorium: satis inde apparet, enim de abusu saltē harum solemnitatum, nimisque multis, quibus labores ordinarii impediuntur, eloquentiae exercitationibus loqui scholasticis.

Nec

7d.8.11.4712

171

Nec quenquam spero hanc consuetudinem, studiosam juventutem in arenam declamatoriam subinde introducendi, temere reprehensurum esse, qui intelligit, quantum ad Romanae aliarumque linguarum facultatem promovendam, moresque, rhetori convenientes, conciliandos, assiduus faciat usus & exercitatio. Hac quippe ratione pericitatur ingeniorum, morum & linguae conditio, adeo ut captus mature patescat, & vultus ac manuum, totiusque corporis motus & habitus, ne gratiam jucunditatis exuant, ad decori ac honesti regulas componantur. Nedum hoc exercitationis genere eloquendi celeritatem incitari, & parrhesiac concinnitatem ac modestiam acquiri. Imo dum illi, qui novi oratoris partes ex voto gesserunt, audientium laudem ac benevolentiam merentur: desides plerumque animi & ignava excitantur ingenia, ut iidem etiam dignum aliquid frequentia auditorii, dignumque aetate juvenili, declamatrri proferre velint. Rebus sic se habentibus, quid consuetudinem, actus oratorios in scholis habendi, ulterius vetat? Ab ineunte aetate tentandum est aliquid, quod longiore annorum tractu ad majorem perfectionis ascendit gradum, ita ut hujus quoque loci sit tritum illud, omnibus notissimum: qui nunquam male, nunquam bene!

Inde venit, ut in omnibus Gymnasiis scholisque illustribus in consuetudinem abierit, juventutis scholasticae prefectus, ex Oratione etiam actione & sermonibus, in praesentia Patronorum ac litterarum Amantium habendis, cognoscere, gaudendique materiam inde colligere fertilissimam. Laetus hinc memini, quae Cel. Wernsdorffius, de re litteraria & studiosa juventute in incluto, quod Gedani floret, Gymnasio optime meritus, in programmate a. 1757 publici juris facto, scripsit. Dum enim ejusmodi declamationum exercitationes Titio, Rosteuschero, Calovio, Behrio, Sartorio, aliisque moderantibus in laudato modo Athenaeo saepe

multumque non sine fructu olim observatas, per aliquot vero temporis spatium neglectas, de novo introducturus esset: se, l. c. inquit, rem multorum annorum tractu intermissam ab integro suscipere, — — & veluti post liminio restituere consuetudinem laudatissimam.

Major vero declamationibus juventutis constat dignitas, utilitatem earum insimul evincens, si illae ex Magistratus & Superiorum decreto certis temporibus instituendae, non in vanam gloriae captationem, non in temporis dispendium, sed beneficij alicujus, a DEO exhibiti, memoriam, inque rei honestae ac decorae festivitatem celebranda sunt. Omnia enim in scholis commorantium est, sicuti in reliquis, ita & in hoc negotio a voluntate Nutitorum pendere, & eorum desiderio facere satis, nisi pietatis in Superiorum neglectae incurrire velint periculum. Hocque in causa est, cur & in Gymnasio Elbingensi ejusmodi tyronum scholasticorum exercitationes, partim legum repetitioni ac juventutis translocatae lustrationi, partim ipsis Athenaei Encaeniis dicatae, auctoritate publica institutae, & nisi casu quodam impeditae fuerint, quotannis actibus oratoriis celebratae sint; in quorum locum in superiori saeculo & praesentis initio nonnunquam etiam dramata in theatro publico, quod hodienum adhuc in fine auditorii septentrionalis videre est, Magistratu Amplissimo, imo universae Civitati a juventute scholastica sunt exhibita. Sic ut multis unius alteriusve saltem mentionem faciam, 10. MYLIVS, Rect. 1612. 25. Nov. egit de facto Horatii, qui sororem, Curiatii sponsi morte lugentem, stricto gladio transfixit. MICHAEL MYLIVS, Rect. 1635. 29. Nov. de Monomachia, quam David cum Goliatho sibi deposcit. IOACH. PASTORIVS ab Hirtenberg, Director, 1653. 27. Nov. de Marco Marcello restituto. IO. CRAMER, Rect. 1654. 3. Dec. de judiciis Tmoli & Apollinis,

super

172

super certamine musicō Apollinis cithara & Panis fistula certan-
tium. 1657. 29. Nov. de partu Minervae ethnico - christiano.
1658. 28. Nov. de Mercurio, furti reo. FRID. HOFFMANN,
Rect. 1671. 26. Nov. de Salomone, Rege Israelis Illtio, in scena
redivivo. PETRVS BEHM, Conr. 1674. 29. Nov. de educatione
liberorum, sub tit. Dionis. M. IAC. BOERGER, Rect. 1677.
25. Nov. de Proserpina. 1678. 24. Nov. de cōalitiae societatis hu-
manae necessitate. 1680. 28. Nov. de corpore politico nervato.
1681. 27. Nov. de X ac postea XII legum tabulis. 1683. 25. Nov.
de lapide Philosophorum. M. ERNEST. KOENIG, Rect. 1689.
24. Nov. von dem Engelländischen Achilles, Robert Devereux,
Grafen von Essex. 1691. 29. Nov. de Aenea exule. 1695. 24.
Nov. de Erinny Gothicā. M. IO. VRINV, Conr. 1688. 26.
Aug. de bello grammatico. 1696. 29. Nov. von Johannis des
Täufers Enthauptung. 1697. 28. Nov. von Jasons Colchischer
Reise und Verrichtung. 1699. 10. Dec. de lenimentis lamento-
rum dolorumque Prisciani.

Eiusmodi vero actus oratorios, quibus adolescentes partim ad
gloriam & industriam excitantur, partim in eloquentiae & elegan-
tiae studio exercentur, ab initio scholae Elbingensis statim intro-
ductos celebratosque fuisse, extra omnem positum est dubitationis
aleam. GNAPHEVM enim primum primae scholae, in arcis di-
rū ruderibus extrectae, Rectorem, jam 1536 actum de filio
rodigo, typis postea expressum, & 1540 aliud, Triumphum
eloquentiae inscriptum, publici quoque juris factum, praesente
Ioanne Dantisco, Episcopo Culmensi habuisse, testis est b. Tol-
ckemit in Elb. Lehrer Gedächtniß. p. 234.

Sicuti autem vix ac ne vix quidem fieri potest, ut omnium
actuum titulos saltem indicare valeamus: ita haud-abs-re esse ju-
dicamus, illarum modo, quae per sexaginta & quod-excurrit annos,

in Gymnasio patrio publice habitae sunt, exercitationum argumenta
ab oblivionis injuria vindicata.

Musae itaque Elbingenses pietatem suam in Encæniis, die Ios-
vis ante I. Dom. Adv. consueto more habendis, declaraturaæ,
actum habuerunt oratorium, moderante

Reet. M. 10. SARTORIO,

1700. 25. Nov. von dem hingerichteten Aristander, scena tragica
repraesentato.

1701. 20. Oct. de interitu quarundam familiarum illustrium.

24. Nov. von der verstellten Aufrichtigkeit, dramate delineata.

1702. 11. Jul. ad continuationem prioris actus: de interitu fa-
miliarum illustrium.

30. Nov.

1703. 29. Nov. de curiositatibus litterariis circa rem graphicam
observatis.

Reet. CHRIST. IAC. KOITSCH,

1706. 25. Nov. de sectis Philosophiae.

1707. 24. — de quaestione: Vtrum Cicero in scholis eloquen-
tiae tractandus sit?

1708. 29. — de nomine Christi: Hosanna.

1710. 27. — de adventu Christi.

1712. 24. — de temperamentis.

1713. 31. — de inundatione territorii Elbingensis ad V. N.
Maji anni hujus facta.

1714. 29. — de anno, lacrumis valedicente, h.e. inundatione
Nogati fluminis posterioria a 1713. 28. Dec. facta.

1715. 28. — de idea Studiosi ex historia Josephi.

1716. 26. — de Danielis studiis.

1717. 25. — de candelabro aureo.

1718. 24. — de quaestione: an eclypses mala imminentia
portendant?

1719.

1719. 31. — de aquis Elbingensibus aenigmatice prolatis.
1720. 28. — de hodosophia studiosae juventutis.
1721. 27. — de arte Jacobi *χερμαλισική*.
1722. 26. — de scala Jacobaea.
1723. 25. — de florida virga Aaronis. Qui actus typis est expressus in 4to.
1724. 31. — de Poesi, Scripturae S. famulante. Et hic actus magna ex parte prodiit in 8 sub tit: Libellus memorialis Bibliorum V. & N. T. Elb. 1729, & germ. sub tit: *fürze Einleitung in die heil. Schrift Al. und N. Test. Büll. 1730,*
1725. 29. — de Gideone.
1726. 12. Dec. de Christo in typis & allegoriis.
1727. 27. Nov. de montibus Zionis opiferis.
1728. 25. — de curru DEI ex Ezech. I & X.
1729. 24. — de libertate decembrica.
1730. 31. — de nave mystica.
1731. 29. — de primis nativitatibus Christi paeconibus.
1732. 27. — de Simsonis aenigmate.
1733. 26. — de fonte Invocantis ex Jud. XV, 17-19.
- Rect. GEO. DAN. SEYLERO,
1734. 24. Nov. von dem Geheimniß der Stiftshütte.
1736. 29. — de sapientiae domicilio in memoriam saecularem secundi a felici instauratione scholae Elbingensis Jubilaei.
1737. 28. — von der 500jährigen Gedächtniß-Feyer von Erbauung der Stadt Elbing. Hie actus in fol. prodiit.
1738. 27. — de Niceta s. tentatione triumphata.

1739. 10. Dec. de Musis militantibus.
1740. 24. Nov. von der 300jährigen Gedächtniß-Feyer von Erfindung der Buchdruckerkunst. Qui actus in 4to typis est exscriptus.
1741. 30. — de agone sensuum.
1742. 29. — de reip. cum corpore humano comparatione.
1743. 28. — de littera Pythagorica Y, vitae humanae bivio.
1744. 25. — von den Lotterien.

Rect. IOANNE LANGIO,

1746. 24. Nov. de Judaismo exulante.
1747. 30. — von der Mode, als einem Dracul willführlicher Handlungen.
1748. 28. — de tripli hominum curiositate.
1749. 27. — vom Gymnasio in Elbing, bey Gelegenheit der 150sten Gedächtniß-Feyer von Erbauung des ansehnlichen Schul-Gebäudes. — Hic actus, praelo commissus, prodiit in 4to.
1750. 26. — von der wiedergefundenen Stadt Herculaneum.
1752. 30. — de mundo, maxima divinitatis schola.
1753. 29. — de vita humana, navigationis imagine adumbrata.
1754. 28. — vom Alter.
1755. 27. — de historia Judaeorum & aliarum gentium parallela.
1756. 25. — de hypnopsychita s. vom Seelenschlaf.
1757. 24. — vom Christen am Ende des Jahres.
1758. 30. — von Ermahnungen.
1759. 29. — von Etwas für alle.
1760. 11. Dec. de bello & pace inter eruditos.
1761. 26. Nov. von redenden Wapen.

Quod

Quod vero ad alterum Gymnasii actum, tempore aestivo habendum, attinet, in illo

Conrector M. IO. VRINVUS,

sequentes, quas, deficiente reliquarum notitia, tantummodo annotasse juvat, dicendi instituit exercitationes. Anno scilicet

1700. 9. Sept. de concordia discordie.

1701. 15. — de podagra.

1702. 24. Aug. 1703. 13. Sept.

1704. 11. Sept. de bombycis & araneae contentione, Jovis nomine & numine componenda.

27. Nov. de auriga, cui divos invocanti auxiliatrices, omne denegatur auxilium, nisi ipse currui, e loco paludososo extrahendo, manus admoveret.

1705. 22. Sept. de insectis, in primis de culice.

26. Nov. de mediis politicis, animos calamitatibus depressos erigendi, & commodis inde pullulantibus.

1706. 9. Sept.

1707. 8. — de superbia scholastica.

1708. 6. —

1709. 5. — de amicitia.

1710. 18. — 1711. 17. Sept. 1712. 8. Sept. 1713. 31. Aug.

1714. 13. — de eo, quod in arte poetica divinum est.

1715. 5. — de peccato.

1716. 10. — 1717. 9. Sept. 1718. 8. Sept.

Conrector M. IO. IAC. ROHDE,

1719. 14. — de laudibus Elbingae.

Conrector GEO. DAN. SEYLER,

1720. 12. Sept. de Elbinga numismatica.
1721. 18. — vom Actien-Handel in Frankreich.
1722. 17. — de pace Nyftadiensi.
1723. 12. — de certamine linguarum.
1724. 14. — de abdicatione Principum spontanea, speciatim Hispaniae Regis, Philippi V.
1725. 13. — de Salomone, sapientiae amante.
1726. 12. — de fatalibus Ripperdae & Borbonii casibus.
1727. 18. — de Gibeonitarum doloso pacis congressu.
1728. 2. — de optimo moribundi solatio.
1729. 15. — de optimo viventis solatio.
1730. 14. — de humanae vitae horologio.
1731. 13. — de ambitioso Palladis & Mercurii certamine.
1732. 16. Oct. de regia Sarmatiae Principum pinacotheca.
1733. 10. Sept. de divinae providentiae magnalibus.
1734. 14. Oct. de schola, patientiae Gymnasio.
25. Nov. de DEO ex minimis maximo.

Conrector IOANNES LANGIVS,

1735. 15. Sept. de fide propaganda per Sacerdotes emissarios, speciatim de missione evangelica in Indiam orientalem Protectore Daniae Rege.
1736. 13. — de theocratia circa templum Pacis & Palladis reseratum renovatumque.
1737. 19. — de otio s. tranquillitate animi bene compositi, non S. B. sed summi boni, summaeque felicitatis effectu.

- 175
1738. 11. — de deliciis Neapolitano-Saxoniciis in Augustissimis
                   Caroli Sicil. Regis & Mariae Amaliae, Sax.
                   Princ. hymenaeis.
 1739. 17. — von den Fräymäuerern.
 1740. 15. — de Pandorae pyxidis reliquiis, s. de spe meliorum temporum, unico viventium solatio.
 1741. 21. — de Germānia, Capite orbato, Carolo VI Imperatore mortalibus exempto.
 1742. 12. — de Pantomimis, omnia imitatione magistra fieri,
                   evincentibus.
 1743. 12. — de Augustino, Manichaeorum quondam erroribus addicto, postea vero acerrimo Orthodoxiae propugnatore.
 1744. 3. — de providentiae divinae circa scholas & academias, praeprimis Regiomontanam documentis.
 1745. 9. — vom Lobe der Einsamkeit.

Corrector IO. DAN. HOFFMANN,

1747. 7. Sept. de aequilibrio Europae.
 1748. 12. — de memoria pacis Westphalicae anno saeculari
                   renovata.
 1749. 11. — de Prussia, mercatura & artibus cultiore.
 1750. 10. — de Jubilaeis.
 1751. 16. — de rebus Cruciferorum ante adventum in Prussiam.
 1752. 14. — de adventu Equitum Domus Teutonicae in
                   Prussiam.
 1753. 13. — de rebus Equitum Ordinis Teutonici florescientibus.
 1754. 10. Jun. von dem veränderten Preußen nach dem abgeworffenen Zoch der Creuzherren.

1755.

1755. 10. Sept. de Prussia, varia belli fortuna jaetata sub imperio
 Casimiti III Regis Poloniae.
 1756. 9. — de re numaria priscae aetatis in Prussia.
 1757. 8. — de Musis, Minervae armiferae aemulis.
 1758. 7. — de paganitate, ex Prussia olim profligata.
 1759. 6. — de vi consuetudinis & saeculi in rep. litteraria, s.
     vom herrschenden Geschmack unter den Gelehrten.
 1760. 4. — de pace.
 1761. 17. — de Elbinga, ex numis antiquioribus illustrata, oder
     von dem aus den alten Münzen erläuterten Elbing.

Cujus continuationem additus cum idem PRAECLARIS-
SIMVS DOCTISSIMVSque DOM. IOANNES DANIEL
HOFFMANN, Meritissimus Gymnasi Conr. & Professor Publ.
Amicus aestimatissimus, crastina luce nonnullos in medium pro-
ducet adolescentes, fata prospera & adversa Civitatis Elbingensis
in numis recentioribus adumbrata vivis delineaturos coloribus: hinc
VIROS ILLVSTREM, MAGNIFICOS, GENEROSOS, AM-
PLISSIMOS, atque CONSVLTISSIMOS DNN. BVRGGRA-
VIVM REGIVM, PRAESIDEM, PRAECONS-
LES ac CONSVLES, NVTRICIOS, Athenaei patrii sub-
missio observantiae cultu prosequendos; nec non EXCELLEN-
TISSIMOS, PLVRIMVM REVERENDOS, PRAENOIBLES,
NOBILES, SPECTABILES, PRAESTANTISSIMOS, HVMA-
NISSIMOSque litterarum FAVTORES & AMICOS, omni qua
debet reverentia ac observantia rogamus, ut eas hora IX matutina
Coetum nostrum scholasticum, pietatem suam & in DEVUM,
& PATRONOS, artesquae liberales iterum declaraturum, hono-
rifica sua praesentia dignari velint. Dab. Elbingae. D. VIII. Sept.
MDCCCLXII.